

Vyjádření školitele

Mgr. Jiřího Hubáčka

k průběhu studia a disertační práci

Obraz Indie v české literatuře a publicistice 19. století

I.

Jiří Hubáček na FF UK nejprve úspěšně absolvoval bakalářské studium, které zakončil roku 2015 objevnou bakalářskou prací *Drobná próza Jaroslava Vrchlického*. Navazující magisterské studium završil v roce 2017 diplomovou prací *Paměti Bedřicha Frída*. Její rozšířená verze vyšla už v roce 2016 knižně ve fakulním nakladatelství a v následujícím roce byla oceněna Cenou Jana Palacha. Propojení pečlivé ediční práce a širokého literárněhistorického záběru už zde obsahově i metodologicky předurčilo další studentovo směřování.

Když pak byl Hubáček přijat k postgraduálnímu studiu, rozvinul tento přístup v dalších knižních i časopiseckých edicích, mezi nimiž vynikají knihy Matěj Václav Kramerius: *Dva indické „cestopisy“* (FF UK, Praha 2019, s komentářem Matěj Václav Kramerius a daleká východní země) a Džajadéva: *Gítagóvinda: píseň o lásce Kršnově* (Pavel Mervart, Červený Kostelec 2021, s úvodní statí Džajadévo Gítagóvinda a její český překlad) nebo časopisecky publikovaná Edice Vrchlického překladu indického dramatu Vasantasena (*Nový Orient*, č. 1, 2020). Své odborné zaujetí průběžně promítal i do časopisecky vydaných studií, mezi něž patří např. Dantovská povídka Jaroslava Vrchlického (*Svět literatury*, č. 28, 2018), Mezi sakrálním a parodickým. Klicperovo Kázání o přehrozném utrpení a moci ječmena v kontextu nejen své doby (*Slovo a smysl*, č. 33, 2020) nebo Staroindické drama na českém jevišti. Šúdrakův Hliněný vozíček v Národním divadle (*Divadelní revue*, č. 1, 2021). Šíři Hubáčkových zájmů přesvědčivě dokládají i převážně elektronicky (e*forum ipsi) publikované drobnější, především recenzní příspěvky, které sahají od posudků monografie o Sofii Podlipské či edice cestopisu Idy Pfeiffrové až po recenzi vydání esejů Octavia Paze (*časopis Plav*, č. 10, 2023).

Soustavná a významná byla i Hubáčková aktivita pedagogická. Pro Ústav české literatury a komparistiky vedl semináře Orient v evropských literaturách do počátku 18. století (2019–2020), Orientální renesance v evropských literaturách (2020–2021) a Afrika a Orient v cestopisné literatuře 19. století (2021–2022). Na Ústavu asijských studií realizoval Historický

seminář a seminář Orient v evropských literaturách do počátku 20. století (2022–2023). Kromě toho vystoupil např. na interdisciplinární studentské konferenci Jiné světy (2022) s příspěvkem Indická náboženství očima českého klerikálního tisku. Právě tyto Hubáčkovy veřejné aktivity považuji za zvlášť cenný výkon, za vykročení z hranic daných zdravotní indispozicí a výběrem tématu sice fundamentálního, ale přesto stojícího na okraji aktuálního dění v literární vědě.

II.

Disertační práce Jiřího Hubáčka *Obraz Indie v české literatuře a publicistice 19. století* je výrazem již zmíněných dispozic, jak se projevovaly v celé jeho předchozí činnosti – systematickosti a soustavnosti, touhy po úplnosti, která však nikdy neměla ráz kompulzivního hromadění, ale byla podložena promyšleným záměrem, v jehož rámci se už samotné shromáždění a organizace materiálu proměňovalo v explikativní doklad autorových tezí.

Důraz na materiálová východiska ovšem není výrazem nějaké distance od teoretické základny oboru, naopak, všude tam, kde mohou být teoretické koncepty užitečné, prokazuje student jejich bezpečnou znalost. Neopírá se tedy o teoretické koncepty apriorně, slouží mu ale všude tam, kde je jejich využití účelné. Vzhledem k materiálu jen torzovitě známému a obtížně dostupnému asi ani nebylo možno postupovat jinak.

Práce je tedy primárně empirická, založená na výzkumu, kompletaci, pořádání a komentování pramených zdrojů. Rozsah pramenů i využití odborné literatury, které Hubáček prezentuje, je obdivuhodný, byť předložená práce představuje vlastně jen ohleduplnou redukci nashromážděného materiálu. Ocenit je třeba také přehledné a logické (primárně chronologické) strukturování práce, umožňující systematický vhled do jednotlivých etap a žánrových oblastí domácí i evropské reflexe indické skutečnosti. Jako historik literatury vidím samozřejmě její těžiště ve 4.–6. části, ale nemohu pominout ani mimořádnou akribii, která charakterizuje např. první kapitoly, věnované filologické reflexi Indie v 19. století.

Nejen Hubáčkova disertace ale působí dojmem uvážlivosti a účelnosti. To, co na jeho odborné činnosti obecně nejvíc fascinuje, je skutečnost, že před sebe promyšleně znovu a znovu staví úkoly, které se při jeho zdravotním omezení zdají být „nemožné“ – vytvářet pečlivé a spolehlivé edice historických pramenů, přednášet a diskutovat se studenty, napsat práci postavenou na recepci obsáhlého a různorodého, časově, prostorově i jazykově odlehleho materiálu – a že tyto úkoly dokáže znovu a znovu úspěšně zvládat.

Předložená disertační práce Jiřího Hubáčka *Obraz Indie v české literatuře a publicistice 19. století* po všech stránkách naplňuje parametry kvalitní disertace. Rád ji doporučuji k obhajobě a předběžně ji klasifikuji hodnocením „prospěš“.

Praha, 11. srpna 2024

doc. PhDr. Václav Vaněk, CSc.
Ústav české literatury a komparatistiky
FF UK Praha